



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Futó András*

Cím: *Hat öreg láda mesél a
Práter utcában*

Forrás: *Magyar Nemzet*

Nem.
(Hely)

1938. XI. 22

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy *384. 099*

Hely

Idő *"1938"*

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Magyar Nemzet, Budapest, 1938. XI. 22. — 8891

Hat öreg láda mesél a Práter-utcában

Nagy tévedés volna azt hinni, hogy a Tabán lebontásával eltűnt volna Budapestről a romantika. Egyáltalán nem. Már csak azért sem, mert a romantika az emberek életének olyan nélkülözhetetlen kelléke, mint — mondjuk — a naponkénti salamancai és barcelonai győzelmi jelentések. Van, hogyne volna romantika Budapesten, csak utána kell egy kicsit nézni. Mert még felfedezetlen. Ismeretlen. A Józsefvárosba, tehát nem messze kell utána menni. *Szent Józsefnek, az ácsnak a városába, amely idestova immár kétszáz éve a kézművesek városa.* Csupa hagyomány, mult, érdekesség ez a város. Csak meg kell a falakon a meszet kapargálni, ki kell a kapuit nyitni, be kell szobáiba kukkantani és valószínű csodákkal, de mindenesetre: nagyszerű, nagyon érdekes dolgokkal találjuk magunkat szemben.

Vegyük például a Práter-utcát.

Tele van érdekességgel. Egy mindjárt az elején, a huszas szám alatt is akad. Csendes, rendez, tiszta, régi ház. Nincs rajta semmi feltűnő, ha csak éppen ez nem. Már tudniillik, hogy csendes — itt, ahol mindenki zajos —; rendez — itt, ahol mindenki rendetlen... A nemrégiben egyesült budapesti mézsáros és hentes ipartestület székháza különben. Céhháza. És ezért ilyen komoly. Amikor az ember belép kapuján, ezt még nem érti, de amikor kilép rajta, már tudja, hogy ennek így kell lennie.

Bevilaqua Béla dr.-t, a hazai ipartörténet érdekes és szellemes kutatóját mentünk el ide tulajdonképpen meglátogatni. Bevilaqua magister, *Anatole France* egy magyar földön termett regényfigurája, *ugyanis nagy munkában van: nagyban hadakozik. Irtóhadjáratot visel. Mégpedig a molyok ellen.*

Barnult arcképek, avitt zászlók, ódon kancsók

Bájos udvar, munkazajtól hangos irodák, kedélyes társalgók után következik a csatater: a tanács terem. Hatalmas és felette igen érdekes helyiség. Falain barnult, régi arcképek galériája. Meg avitt zászlók. Alattuk vitrinek, bennük óriási kancsók. *A falak tövében pedig hat nemesmivű öreg láda. Céhládák...*

Ha nem is kezdene rögtön beszélni róluk Bevilaqua mester, a figyelmet akkor is magukra vonnák. *Szépek, értékesek és valami tekintély, tisztelet árad belőlük... Hatan vannak. Az első tetejét csodálatos, csavart oszlopok tartják. A korai budai barokk asztalosművéség egyik remeke. A budai mézsárosok céhének volt a ládája és 1696-ban készült... Nem marad mögötte a másik sem. Intarziás, berakásos. A budai mézsároslegé-*

nyek ládatestvériségének volt a testvérládája. Legényládának hívták akkoriban. Ez 1796-ból való... A harmadik XVIII. századi. A pesti mézsárosok céhládája volt. A többi három Biedermeier-stílusban készült, ugyancsak remekbe. Mahagonifából készítették őket, a fedelükön Szent Flórián aranyozott képe kifaragva. Egyikük az 1827-ben alapított pesti húsfüstölő és hentes céh számára készült, a másik a budai céh ládája. A budai hentesek és húsfüstölők céhe 1830-ban alakult meg.

Hat láda — mindössze. De mögöttük és bennük csupa érdekes és nagyrészt ismeretlen érdekesség húzódik meg... Adalékok a magyar ipar és gazdaságtörténet mindmáig meg nem trott, pedig felette időszerű történelméhez.